

χυντά των, κατὰ τὸ λέγειν τοῦ Κοϊντιλιανοῦ. Ἐν Μασσαλία μάλιστα, καθὰ ἀναφέρει ὁ Βαλέριος Μάξιμος, ἐφυλάσσετε μεταξὺ τῶν δημοσίων πραγμάτων καὶ τὸ κώνειον, τὸ παρεχόμενον ὑπὸ τῆς Πολιτείας εἰς τοὺς θέλοντας ν' αὐτοκτονήσωσιν ἀφοῦ ἤθελον ἀποδείξει ὅτι εἶχον σοβαρὸν πρὸς τοῦτο λόγον.

Αὕτη εἶνε ἡ γνώμη μου καὶ ἡ συμβουλή μου ὡς πρὸς τὸ πρακτέον παρὰ σοῦ. Ἐχει βεβαίως συμφορὰς ὁ βίος καὶ μικρὰς καὶ μεγάλας· ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ ὑφίσταται αὐτὰς μετὰ καρτερίας καὶ μεγαλοψυχίας, πρὶν ἢ προβῆ δὲ εἰς τὰ ἔσχατα, δέον ν' ἀναλογίζεται τὰς ὑποχρεώσεις αὐτοῦ καὶ τὰ καθήκοντα πρὸς τοὺς ὁμοίους του, ὅπως διδάσκουν τὰ ἱστορικὰ παραδείγματα, τὰ ὁποῖα σοὶ προανέφερα. Ἐὰν παραβλέπων αὐτὰ θελήσης νὰ φανῆς σκληρὸς πρὸς τὸν ἑαυτὸν σου καὶ πρὸς τὸ μέλλον σου, ἀπάνθρωπος πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ πρὸς τοὺς οἰκείους σου, ἄστοργος καὶ ἀδιάφορος πρὸς τὴν κοινωνίαν, ἀπειθὴς πρὸς τὰς ἠθικὰς ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας ἔχεις πρὸς τὴν πατρίδα σου, τότε ἐπίτρεψέ μου νὰ σοὶ εἶπω ὅτι δὲν εἶσαι Εὐφράτης, ἀλλά... Τίγρις.

Ἐρρωσο.

Ἀθήναι, Αὐγούστος τοῦ 1894.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἡ χήρα μὲ τὰ μαῦρα.

Ἡ κυρία Ρ*** ἔμεινε χήρα καὶ μελανειμονεῖ. Μία φίλη της ἡ ὁποία τὴν βλέπει ἔξαφνα τὴν ἐρωτᾷ :

— Μπᾶ ! Χριστὸς καὶ Παναγία ! γιατί μὲ τὰ μαῦρα ;

Καὶ ἡ χήρα ἔντρομος :

— Τί ; μήπως δὲ μοῦ πᾶνε ;